

wanarauf ajas wennapöegade talus oma elopäiwi õhtule, ehk ta küll peremeestele midagi foormat sellega ei teinud. Tema oli eneselle nooremal põl-
wel osawa seppise tööga kaunist wana wanapääwade tugiks koto kogunud, mis Kalljomäe herra käes intressi peal seisis. Kääpär oli wana poisimees, ei tarwitunud wiina ega tubakat, ja oli ommetegi üle wiiskümme aastad lõetsu tule palawal raskest tööd tehes terweks jäänud, ja näitas praego weel wanal eal enam tewa tugevust, kui mitto wiinanõtjad wiskümme aasta wanusel. Laaneoro küla rahwas arwas Kääpäri wäga ihnuks ja põhjato rikaks, jah, mõningad ütlesid temal sala rahakandjad ja muud nägemata abimehed olewad, kes aeg aealt wanarauga kufrule lisa töiwad. Aga sala raha-
kandja jut oli niisama wale, kui wanakese ihnu ja põhjato rikus. Tema rikuse põhja wõime meie tõi mõõda äraseletada, kuidas asi pärast Kääpäri surma awalikuks ilmus, kus wiis-sada-seitssekümme rubla hõbedat wenna poegade lastele päranduseks jäi. Wana õnnis kiriko-õpetaja, kes Kääpäri palwe peale tema wiimsed tahtmised üleskirjutanud, on meile seda raha lugu ise äraseletanud. Lugejad wõiwad hõlpsalt mõelda, et wana Kääpäri arwatut rikus Hiio-pere tütri hinda ksilaste filmas kaswatas.

Sel aéal, kellest meie jutustame ja mis mõne aasta enne Kääpäri surma ulatab, oli Laaneoro nooremal rahwal wiis sügisel ja talwel paarforda nädalas Hiio-talus widewikul kää; wana Kääpär

oli wäga osaw jutumees ja teadis paljo kentsakaid elujuhtumisi teistele wasta. Tütarlapsed wõtsid kodunt lõngafedrad ehk sukawardad kaasa, noored mehed muud pisikesed näputööd, et kedagi asjata oma aega ei wiitnud, kui wanarauga jut pikemale kestis kui widewik. Ehk küll Laaneorus kolm wai neli rikad perepöed Hiio tütarlaste ümber libitsesid, siiski wõis üks tähspanija inimene tütarlaste kometest selgeste näha: et rikad poisid nende meeles paljo ei maksnud. Mõned külanaised arwasid — kas umbes wai tõi mõõda? ei tea meie mitte — et Kadaka Saani, ühe lehma wabandiko pöed ja mõlemad sulased, tütarlaste armokesed pidid olema. Kes jõuab noore tütarlapse südame põhja waadata! — Meie ei taha nii õrnaid asju Kalendri-lugeja ette tua, waid siin katsuda, nii pikalt kui jõud ulatab, ühe Hiio-talo widewiko kuju paberi lehtede peäle finnitada. Ja kui jutule hiilgawaid kaste jälgi sugugi nähtawale ei peaks jääma, siis ei tohi seda widewikopidajatele ega wana jutumeehele süüks mõista, waid langeb süü üksi kirjutojale, kelle õpimata käsi lenama tolmo diete pealt maaha puistas. — Meie päiwiil weetakse igalt poolt rohkest wõera-
maade kirjakaupa turule, mis läbi oma kohaga hoopis ärawõerdume, kui silmad alati üle piire siru-
tame, ja ial meie küla waino muro hõljendust, ehk meie leppiko õöpika laulo enam tähele ei pane. Urjo aawikud, Laane leppikud ja Wiio männikud kaswawad kõi weel wanaaegsel ilul: mis pärast